

Asia C-422/24

Ennakkoratkaisupyyntö

Jättämispäivä:

17.6.2024

Ennakkoratkaisupyyntön esittänyt tuomioistuin:

Högsta förvaltningsdomstolen (Ruotsi)

Ennakkoratkaisupyyntön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

13.6.2024

Valittaja:

Integritetsskyddsmyndigheten

Vastapuoli:

Storstockholms Lokaltrafik AB

PÖYTÄKIRJA

[--]

HÖGSTA

2024-06-13

[--]

FÖRVALTNINGS-

DOMSTOLEN

(korkein hallinto-oikeus, Ruotsi)

[--]

[--]

[--]

VALITTAJA

Integritetsskyddsmyndigheten (tietosuojaviranomainen, Ruotsi)

[--] Tukholma

VASTAPUOLI

AB Storstockholms Lokaltrafik, [– –]

[– –]

RATKAISU, JOHON HAETAAN MUUTOSTA

Kammarrätten i Stockholmin (Tukholman kamarioikeus) 26.1.2023 antama tuomio [– –]

ASIA

EU:n yleisen tietosuoja-asetuksen mukainen valvonta; ennakkoratkaisun pyytäminen Euroopan unionin tuomioistuimelta.

[– –]

VÄLIPÄÄTÖS

EU-tuomioistuimelta pyydetään SEUT 267 artiklan mukaisesti ennakkoratkaisua liitteenä olevan ennakkoratkaisupyynnön mukaisesti (pöytäkirjan liite).

[– –]

LIITE

SEUT 267 artiklaan perustuva ennakkoratkaisupyyntö luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta annetun asetuksen (EU) 2016/679 (yleinen tietosuoja-asetus) 13 ja 14 artiklan tulkinnasta

Johdanto

- 1 Högsta förvaltningsdomstolen haluaa ennakkoratkaisupyynnöllään selvittää, kumpaa yleisen tietosuoja-asetuksen 13 ja 14 artiklasta sovelletaan tilanteessa, jossa henkilötietoja otetaan talteen vartalokameran avulla. Kysymys on tullut esille asiassa, joka koskee asetuksen mukaisesti tehtyä valvontapäätöstä. Integritetsskyddsmyndigheten (jäljempänä tietosuojaviranomainen) on katsonut päätöksessään, että yhtiö, joka on kerännyt tietoja edellä kuvaillulla tavalla, ei ollut täyttänyt asetuksen 13 artiklan mukaisia tietojen toimittamista koskevia vaatimuksia, ja määrännyt yhtiön maksamaan tällä perusteella seuraamusmaksun. Asiassa valitettiin Kammarrätteniin (kamarioikeus), joka kumosi seuraamusmaksun katsottuaan, ettei 13 artiklaa voida soveltaa tilanteessa, jossa henkilötietoja otetaan talteen vartalokameran avulla.

ASIAN KANNALTA MERKITYKSELLISET UNIONIN OIKEUDEN SÄÄNNÖKSET

- 2 Yleisen tietosuoja-asetuksen 13 ja 14 artikla sisältävät säännöksiä rekisteröidylle toimitettavista tiedoista.
- 3 Asetuksen 13 artikla koskee tilannetta, jossa rekisteröityä koskevia henkilötietoja kerätään rekisteröidyltä itseltään. Artiklan 1 kohdassa edellytetään, että rekisterinpitäjän on toimitettava rekisteröidylle tietyt tiedot henkilötietoja hankkiessaan, ja 2 kohdassa säädetään tietyistä lisätiedoista, jotka rekisterinpitäjän on toimitettava henkilötietoja kerätessään.
- 4 Asetuksen 14 artikla koskee tilannetta, jossa henkilötietoja ei ole saatu rekisteröidyltä. Kyseisen artiklan 1 kohdan mukaan rekisterinpitäjän on toimitettava rekisteröidylle tietyt tiedot, ja 2 kohdassa mainitaan tietyt tiedot, jotka rekisterinpitäjän on toimitettava 1 kohdassa mainittujen tietojen lisäksi. Kyseisen artiklan 3 kohdasta ilmenee, että tiedot on toimitettava kohtuullisen ajan kuluessa mutta viimeistään kuukauden kuluessa henkilötietojen saamisesta ottaen huomioon tietojen käsittelyyn liittyvät erityiset olosuhteet. Jos henkilötietoja käytetään viestintään asianomaisen rekisteröidyn kanssa, tiedot on toimitettava viimeistään silloin kun rekisteröityyn ollaan yhteydessä ensimmäisen kerran.
- 5 Asetuksen 14 artiklan 5 kohdassa säädetään, että kyseisen artiklan muiden kohtien säännöksiä ei sovelleta muun muassa siltä osin kuin kyseisten tietojen toimittaminen osoittautuu mahdottomaksi tai vaatisi kohtuutonta vaivaa, erityisesti kun käsittely tapahtuu 89 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja yleisen edun mukaisia arkistointitarkoituksia tai tieteellisiä ja historiallisia tutkimustarkoituksia taikka tilastollisia tarkoituksia varten, tai siltä osin kuin 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu velvollisuus todennäköisesti estää kyseisten tarkoitusten saavuttamisen tai vaikeuttaa sitä suuresti. Tällaisissa tapauksissa rekisterinpitäjän on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet rekisteröidyn oikeuksien ja vapauksien sekä oikeutettujen etujen suojaamiseksi, mukaan lukien kyseisten tietojen saattaminen julkisesti saataville.

Asian olosuhteet

- 6 AB Storstockholms Lokaltrafik harjoittaa julkista liikennettä. Yhtiö on varustanut lipuntarkastajansa vartalokameroilla. Kameroita käytetään kuvaamaan matkustajia, joilla ei lipuntarkastuksen yhteydessä ole voimassa olevaa matkalippua ja joille määrätään tarkastusmaksu. Kameroiden käytön tarkoituksena on ehkäistä ja dokumentoida tarkastajiin kohdistuvia uhkauksia ja väkivaltaa sekä varmistaa tarkastusmaksun maksavien matkustajien henkilöllisyys.
- 7 Tietosuojaviranomainen on osana valvontatoimintaansa tarkistanut, onko tapa, jolla yhtiö on käsitellyt henkilötietoja kehossa kannettavien kameroiden avulla, ollut tietosuoja-asetuksen sääntöjen mukainen. Kyseisen viranomaisen valvontapäätöksestä ilmenee seuraavaa.

- 8 Lipuntarkastajat kantavat kameroita yllään koko työvuoronsa ajan. Kameran tallentavat jatkuvasti kuvaa ja ääntä sisältävää filmiä. Niissä on niin sanottu kiertomuisti, mikä tarkoittaa, että tietyn ajan kuluttua kaikki videomateriaali poistetaan automaattisesti. Puhdistuksen jälkeen tallennettu materiaali on poistettu. Tallennettua aineistoa säilytettiin alun perin kaksi minuuttia, mutta valvontaan liittyvän tarkastuksen kuluessa tämä aika lyheni yhteen minuuttiin. Lipuntarkastajat voivat nappia painamalla peruuttaa automaattisen poiston ja siten varmistaa, että tallennettua aineistoa ei poisteta. Tällöin säilyvät myös ne tiedot, jotka kameraan on tallennustekniikan avulla tallennettu, eli ne tiedot, jotka tallennettiin sen minuutin aikana, joka edelsi hetkeä, kun tarkastaja painoi nappia. Lipuntarkastajia on ohjeistettu keskeyttämään automaattinen puhdistus kaikissa tilanteissa, joissa tarkastusmaksu määrätään ja muutoinkin uhan ilmetessä.
- 9 Tietosuojaviranomainen totesi valvontapäätöksessään, että yhtiö oli vuoden 2018 joulukuusta ja siihen asti, kun viranomainen teki päätöksensä vuoden 2021 kesäkuussa, käsitellyt henkilötietoja useiden yleisen tietosuoja-asetuksen säännösten vastaisesti käyttämällä vartalokameroita lipuntarkastusten yhteydessä. Kyseisen viranomaisen mukaan yhtiö oli muun muassa asetuksen 13 artiklan vastaisesti laiminlyönyt riittävien tietojen antamisen rekisteröidyille. Viranomainen päätti, että yhtiön oli maksettava yhteensä 16 miljoonan kruunun suuruinen hallinnollinen seuraamusmaksu, josta 4 miljoonaa kruunua koski sitä, että rekisteröidyille oli annettu puutteellisia tietoja.
- 10 Yhtiö valitti päätöksestä Förvaltningsrätten i Stockholmiin (Tukholman hallinto-oikeus), joka hylkäsi valituksen siltä osin kuin se koski puutteellisten tietojen perusteella määrättyä seuraamusmaksua.
- 11 Yhtiö valitti Kammarrätten i Stockholmiin (Tukholman kamarioikeus), joka kumosi hallinto-oikeuden tuomion ja tietosuojaviranomaisen päätöksen niiltä osin kuin ne koskivat seuraamusmaksua, joka oli määrätty sillä perusteella, että rekisteröidyille oli annettu puutteellisia tietoja. Kammarrätten perusteli ratkaisuaan seuraavasti.
- 12 EU-tuomioistuimissa on asiassa Ryneš (C-212/13, EU:C:2014:2428), joka koski yksityishenkilön kiinteän kamerasäilytyksen avulla harjoittamaa kameravalvontaa, todennut, että sovellettava lainsäädäntö oli tietosuoja-asetuksen 14 artiklan aikaisempi vastine. Asetuksen 13 artiklan sanamuoto – kerätään rekisteröidyltä – osoittaa, että edellytetään jonkinlaista rekisteröidyn tietoista toimintaa, jotta voidaan katsoa, että henkilötiedot on kerätty häneltä. Asian ei voida katsoa olevan näin, kun henkilötiedot kerätään nyt kyseessä olevien vartalokameroiden avulla. Säännöksen sanamuoto yhdessä EU-tuomioistuimen ratkaisun kanssa viittaa siihen, ettei asetuksen 13 artiklaa voida soveltaa. Tietosuojaviranomaisella ei näin ollen ollut perustetta määrätä seuraamusmaksua kyseisen artiklan rikkomisesta.

Osapuolten lausumat

Tietosuojaviranomainen

- 13 Tietosuojaviranomainen on valittanut Kammarrättenin tuomiosta ja vaatii, että Högsta förvaltningsdomstolonen kumoaa tuomion siltä osin kuin se koskee seuraamusmaksua, joka on määrätty sillä perusteella, että rekisteröidylle on annettu puutteellisia tietoja, ja palauttaa asian Kammarrätteniin tämän kysymyksen uutta käsittelyä varten. Viranomaisen esittää vaatimustensa tueksi seuraavaa.
- 14 Käsiteltävässä asiassa sovelletaan asetuksen 13 artiklaa. Puhtaasti kielellisestä näkökulmasta artiklan sanamuoto viittaa siihen, että rekisterinpitäjän pikemmin kuin rekisteröidyn on oltava aktiivinen henkilötietojen keräämisessä. Sanamuoto ei siis sulje pois kyseisen artiklan sovellettavuutta, vaikka rekisteröity ei osallistuisi aktiivisesti. Asetuksen johdanto-osan 60 perustelukappaleesta ilmenee, että jos henkilötiedot kerätään rekisteröidyltä, rekisteröidylle olisi myös ilmoitettava, onko hänellä velvollisuus antaa tiedot ja mitä seurauksia on sillä, että hän ei anna tietoja. Kyseiset tiedot on kuitenkin annettava vain silloin, kun sitä edellytetään kyseisessä yksittäistapauksessa, eikä 60 perustelukappaleen sanamuotoa näin ollen ole tulkittava siten, että 13 artiklan soveltaminen edellyttäisi kaikissa tapauksissa rekisteröidyn tosiasiallista toimintaa.
- 15 Nyt käsiteltävässä asiassa kyse ei ole myöskään siitä, että rekisteröidyn tietoinen toiminta puuttuisi täysin. Koska kameravalvonnassa tiedot on annettava ennen henkilötietojen käsittelyn aloittamista, rekisteröity on se, joka tietoisesti siirtymällä valvotulle alueelle mahdollistaa henkilötietojen keräämisen.
- 16 Asetuksen 14 artikla koskee tilannetta, jossa henkilötietoja ei ole saatu rekisteröidyltä. Asetuksen 61 perustelukappaleessa tämä ilmaistaan siten, että henkilötiedot hankitaan suoraan muusta lähteestä. Muu lähde tarkoittaa esimerkiksi rekisterinpitäjiä kolmansina osapuolina, julkisesti saatavilla olevia lähteitä, tietojen välittäjiä tai muita rekisteröityjä (ks. WP260:n asetuksen (EU) 2016/679 mukaisesti antamat avoimuutta koskevat suuntaviivat ja Euroopan tietosuojaneuvoston hyväksyntä 1/2018). Lisäksi 14 artiklan 2 kohdassa säädetään, että on annettava tiedot siitä, mistä henkilötiedot on saatu. Yhdessä tämä viittaa siihen, että artiklaa sovelletaan tapauksissa, joissa henkilötiedot saadaan ulkopuoliselta toimijalta tai ulkopuolisesta lähteestä. Asian ei voida katsoa olevan näin rekisterinpitäjän itsensä suorittaman kameravalvonnan osalta.
- 17 Muita merkittäviä eroja 13 ja 14 artiklan välillä ovat tietojen antamisen ajankohta ja mahdollisuudet poiketa tiedonantovelvollisuudesta. Direktiivin 13 artiklan mukaan tiedot on annettava, kun henkilötiedot saadaan, kun taas 14 artiklan mukaan tiedot voidaan yleensä antaa kohtuullisen ajan kuluessa ja viimeistään kuukauden kuluessa. Lisäksi 14 artikla sisältää tiedonantovelvollisuuteen kohdistuvia poikkeuksia, joilla ei ole vastinetta 13 artiklassa. Se, että katsottaisiin, että 14 artiklaa voidaan soveltaa kameravalvonnan yhteydessä, merkitsisi vaaraa siitä, että rekisterinpitäjä tulkitsee asetusta siten, ettei tietoja tarvitse antaa valvotussa tilassa tai jälkikäteen. Kameravalvonta merkitsee tavallisesti yksityisyyden suojaan liittyvää henkilötietojen käsittelyä, jonka osalta

rekisteröidyillä on yleensä vahva intressi saada tietoa, mikä tukee sitä, ettei 14 artiklaa ei ole tarkoitus soveltaa yleisesti kameravalvontaan.

- 18 Kammarrätten on viitannut EU-tuomioistuimen Ryněš-ratkaisuun. Kyseinen asia ei koskenut tiedonantovelvollisuutta, vaan niin sanotun yksityistä käyttöä tai kotitalouksia koskevan poikkeuksen (privatundantag) soveltuvuutta asuintalojen kameravalvonnan tapauksessa. Asiassa mainitaan toki asetuksen 14 artiklaa vastaava entisen tietosuojadirektiivin (95/46/EY) säännös. Tuomioistuin ei kuitenkaan esitä perusteluja, jotka liittyisivät kysymykseen siitä, mitä artiklaa on sovellettava silloin, kun on kyse kameravalvonnasta, ja tuomioistuimen lausunnot tältä osin ovat obiter dictum. Lisäksi tietosuojadirektiivin ja asetuksen säännökset tiedonantovelvollisuudesta eroavat toisistaan muun muassa tiedottamisen ajankohdan osalta.
- 19 Euroopan tietosuojaneuvosto on katsonut, että tietosuoja-asetuksen 13 artiklaa sovelletaan kameravalvontaan, ks. edellä 16 kohdassa mainitut suuntaviivat ja suuntaviivat 3/2019 henkilötietojen käsittelystä videolaitteilla. Koska tietosuojaneuvoston tehtävänä on varmistaa asetuksen yhdenmukainen soveltaminen muun muassa antamalla suuntaviivoja, sen lausunnoille olisi annettava suuri painoarvo. Viimeksi mainituista suuntaviivoista käy myös selvästi ilmi, että kameravalvonnassa käytetty niin sanottu kerroksittainen tiedottaminen, jossa tärkeimmät tiedot annetaan esimerkiksi kyltissä ja lisätiedot esimerkiksi verkkosivustolla, on 13 artiklan mukaista.

AB Storstockholms Lokaltrafik

- 20 AB Storstockholms Lokaltrafik katsoo, että valitus on hylättävä, ja toteaa seuraavaa.
- 21 Asetuksen 13 artiklaa ei sovelleta tässä asiassa kyseessä olevaan henkilötietojen käsittelyyn. Artiklan sanamuodosta käy ilmi, että rekisteröidyn on tietoisesti osallistuttava henkilötietojen keräämiseen, jotta 13 artiklaa voidaan soveltaa. Tätä näkemystä tukee asetuksen 60 perustelukappale, jossa todetaan, että jos henkilötietoja kerätään rekisteröidyltä, hänelle on myös ilmoitettava, onko hän velvollinen antaa henkilötiedot ja mitä seurauksia tietojen antamisesta kieltäytymisellä on.
- 22 Yleinen näkemys on, että kameravalvonnassa tiedot olisi annettava kerroksittain. Myös Euroopan tietosuojaneuvosto on tätä mieltä. Tietojen kerrostaminen on pikemminkin 14 artiklan kuin 13 artiklan systematiikan mukaista.
- 23 Direktiivin 14 artiklan 5 kohdassa olevan poikkeussäännöksen mukaan artiklassa säädettyä tiedonantovelvollisuutta ei sovelleta, jos kyseisten tietojen toimittaminen osoittautuu mahdottomaksi tai vaatisi kohtuutonta vaivaa. Rekisterinpitäjän on tällöin toteutettava asianmukaiset suoja-toimet, mukaan lukien tietojen saattaminen yleisön saataville. Tämä on sekä loogisesti että käytännöllisesti johdonmukaista sen kanssa, miten tietoja voidaan antaa kameravalvonnan yhteydessä. On myös tarkoituksenmukaista olla soveltamatta

13 artiklaa kameravalvonnan osalta, koska yksittäisten tietojen antaminen ennen tallentamista olisi epäkäytännöllistä.

- 24 EU-tuomioistuimien katsoi asiassa *Ryneš*, että asetuksen 14 artiklaa vastaavaa aiemman tietosuojadirektiivin säännöstä voitiin soveltaa kameravalvontaan. Tuomioistuimen lausumat on ymmärrettävä siten, että joissakin tapauksissa voi olla kohtuutonta soveltaa tiedonantovelvollisuutta kameralla tallennettuihin rekisteröityihin henkilöihin. Mikään ei viittaa siihen, että asetusta olisi tarkoitus tulkita toisin.
- 25 Euroopan tietosuojaneuvoston suuntaviivoissa todetaan, että asetuksen 13 artiklaa sovelletaan muun muassa tarkkailun avulla saatuihin henkilötietoihin. Esimerkkejä tästä ovat automaattisten tiedonkeruulaitteiden tai tiedonkeruuhjelmistojen, kuten kameroiden, verkkolaitteiden, Wi-Fi-seurannan, RFID:n tai muunlaisten antureiden käyttö. Kameroiden käyttö eroaa suuntaviivojen muista esimerkeistä siinä, että kameroiden tapauksessa rekisteröity ei käytä palvelua tai laitetta. Direktiivin 13 artiklan soveltaminen tietoihin, jotka on saatu tarkkailun avulla, kun rekisteröity käyttää palvelua tai laitetta, on johdonmukaista, koska rekisteröidyllä on todellinen mahdollisuus saada tietoja ja tutustua niihin. Asia ei lähtökohtaisesti ole näin kameravalvonnan osalta. Kameravalvonnan avulla kerättyjä henkilötietoja ei siis pääsääntöisesti pitäisi rinnastaa palvelujen tai laitteiden käytön perusteella saatuihin tietoihin. Koska suuntaviivat eivät ole sitovia ja koska lausuma, jonka mukaan tietojen kerääminen kameran avulla kuuluu myös 13 artiklan soveltamisalaan, on annettu ohimennen ja ilman lisäperusteluja, kyseistä lausumaa ei pitäisi ottaa huomioon.

Ennakkoratkaisupyynnön tarve

- 26 Högsta förvaltningsdomstolenissa käsiteltävänä olevassa asiassa on kysymys siitä, kumpaa tietosuoja-asetuksen 13 ja 14 artiklasta sovelletaan, kun henkilötietoja otetaan talteen vartalokameran avulla. Tähän kysymykseen annettavalla vastauksella on ratkaiseva merkitys sen osalta, saattoiko tietosuojaviranomainen määrätä seuraamusmaksun sillä perusteella, että yhtiö ei ollut täyttänyt 13 artiklan mukaista tiedonantovelvollisuutta. Sillä, kumpaa artiklaa on sovellettava, on merkitystä myös sen kannalta, mitä tietoja on toimitettava, milloin tämä on tehtävä ja mitä tiedonantovelvollisuuteen kohdistuvia poikkeuksia on olemassa.
- 27 Näiden kahden säännöksen sanamuoto – ”kerätään rekisteröidyltä” (13 artikla) ja ”ei ole saatu rekisteröidyltä” (14 artikla) – jättää tulkinnanvaraa, eikä säännösten sanamuodosta käy ilmi, kumpaa artiklaa olisi sovellettava kyseessä olevan kaltaiseen kameravalvontaan.
- 28 Ei ole myöskään selvää, missä määrin artiklojen väliset erot tiedonantovelvollisuuden sisällön osalta on otettava huomioon määritettäessä, kumpaa artiklaa sovelletaan tietyn tyyppiseen henkilötietojen keräämiseen. Kuten on käynyt ilmi, myös asianosaiset eri mieltä sen suhteen, millainen johtopäätös

näiden erojen perusteella on tehtävä siitä, kumpaa näistä artikloista on sovellettava nyt käsiteltävässä asiassa.

- 29 EU-tuomioistuimella ei ole aiemmin ollut aihetta lausua siitä, kumpaa asetuksen artikloista sovelletaan siinä tapauksessa, että henkilötietoja otetaan talteen kameran avulla. Kammarrätten on kuitenkin hakenut johtoa asiasta Ryneš, joka koski yksityistä käyttöä tai kotitalouksia koskevaa poikkeusta nyt jo kumotussa tietosuojadirektiivissä. EU-tuomioistuin totesi kyseisessä tuomiossa, ettei poikkeusta sovellettu sellaiseen kameravalvontaan, josta asiassa oli kyse. Tuomioistuin totesi tämän jälkeen, että direktiivin säännösten soveltaminen mahdollisti sen, että voitiin ottaa rekisterinpitäjän oikeudet intressit mm. 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti (34 kohta). Tuomiossa myös mainitaan 11 artikla, mutta ei 10 artiklaa, otsikon ”Asiaa koskevat oikeussäännöt” alla.
- 30 Tietosuojadirektiivin 11 artiklaa vastaa tietosuoja-asetuksen 14 artikla ja direktiivin 10 artiklaa vastaa puolestaan asetuksen 13 artikla. Sekä Kammarrätten että yhtiö katsovat, että EU-tuomioistuimen asiassa Ryneš antama ratkaisu tukee näkemystä siitä, että kameravalvonnan avulla tapahtuvaan henkilötietojen keräämiseen on sovellettava 14 artiklaa eikä 13 artiklaa. Tietosuojaviranomainen on esittänyt tältä osin vastaväitteenä, ettei mainittu asia koske asetusta ja että direktiivin ja asetuksen tietojen toimittamista koskevat säännöt eroavat toisistaan. Viranomainen on myös korostanut, että ensisijainen kysymys asiassa ei koskenut tiedonantovelvollisuutta vaan yksityiskäyttöä tai kotitalouksia koskevaa poikkeusta. Högsta förvaltningsdomstolenin mukaan on epävarmaa, missä määrin kyseiselle ratkaisulle on annettava merkitystä tulkittaessa asetuksen 13 ja 14 artiklaa ja mitä johtopäätöksiä tällöin olisi tehtävä.
- 31 Tietosuojaviranomainen on korostanut, että Euroopan tietosuojaneuvosto on suuntaviivoissaan arvioinut, että 13 artiklaa sovelletaan kameravalvontaan. Tietosuojalautakunnan tehtävänä on varmistaa asetuksen yhdenmukainen soveltaminen, ja sitä varten se voi muun muassa antaa suuntaviivoja (ks. tietosuoja-asetuksen 70 artikla). Högsta förvaltningsdomstolen ei kuitenkaan ole löytänyt ratkaisua, jossa EU-tuomioistuin olisi viitannut tietosuojaneuvoston suuntaviivoihin, joten vaikuttaa epäselvältä, mikä painoarvo suuntaviivoille tulisi antaa asetusta tulkittaessa.
- 32 Högsta förvaltningsdomstolen toteaa yhteenvetona, että on olemassa sekä perusteita, jotka tukevat 13 artiklan, että perusteita, jotka tukevat 14 artiklan soveltamista nyt käsiteltävänä olevassa asiassa kyseessä olevaan henkilötietojen keräämiseen. Högsta förvaltningsdomstolen katsoo näin ollen, että asiassa on välttämätöntä pyytää ennakkoratkaisua EU-tuomioistuimelta.

Kohde

- 33 Högsta förvaltningsdomstolen pyytää edellä esitetyillä perusteilla vastausta seuraavaan kysymykseen.

- 34 Sovelletaanko yleisen tietosuoja-asetuksen 13 artiklaa vai kyseisen asetuksen 14 artiklaa tilanteessa, jossa henkilötietoja otetaan talteen vartalokameran avulla?

TYÖASIAKIRJA